

Решение на Съда (първи състав) от 15 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

(Дело C-119/10) ⁽¹⁾

(Марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 5, параграф 1, буква б) — Пълнене на кутийки за напитки, върху които вече е поставен знак, сходен с този на дадена марка — Предоставяне на услуги по поръчка и съгласно указанията на трето лице — Иск на притежателя на марката срещу доставчика на услугите)

(2012/С 39/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frisdranken Industrie Winters BV

Ответник: Red Bull GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 5 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Право на притежателя на регистрирана марка да се противопостави на незаконното използване на своята марка — Използване на знак — Пълнене на кутийки за напитки, върху които вече е поставен знак, като услуга за и по поръчка на трето лице — Стоки, предназначени единствено за износ извън Бенелюкс или Европейския съюз — Съответни потребители

Диспозитив

Член 5, параграф 1, буква б) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките следва да се тълкува в смисъл, че когато по поръчка и съгласно указанията на трето лице доставчик на услуги пълни опаковки, предоставени му от това трето лице, което преди това е поставило върху тях знак, идентичен или сходен със защитен като марка знак, самият доставчик на услугите не използва този знак, така че това използване да може да бъде забранено на основание на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — France) — Дружество Rastelli Davide e C. Snc/Jean-Charles Hidoux, в качеството на ликвидатор на дружество Médiasucre international

(Дело C-191/10) ⁽¹⁾

(Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Производство по несъстоятелност — Международна компетентност — Привличане в производство по несъстоятелност, образувано за дружество, което е установено в държава членка, на дружество, чието седалище според устройствения акт е в друга държава членка, поради смесване на имущества)

(2012/С 39/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Société Rastelli Davide e C. Snc

Ответник: Jean-Charles Hidoux, в качеството на ликвидатор на дружество Médiasucre international

Предмет

Преюдициалното запитване — Cour de cassation — Тълкуване на член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143) — Международна компетентност на френските юрисдикции за привличане в производство по несъстоятелност, образувано за дружество, което е установено на територията на Франция, на дружество, чието седалище според устройствения акт е в друга държава членка, поради смесване на имущества — Понятия за образуване и привличане в производство по несъстоятелност — Определяне на центъра на основните интереси

Диспозитив

1. Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикция на държава членка, която е образувала главно производство по несъстоятелност за дружество, приетайки, че центърът на основните му интереси е разположен на територията на тази държава, може на основание на норма от националното си право да привлече в това производство второ дружество, чието седалище според устройствения акт е разположено в друга държава членка, само при условие че бъде доказано, че центърът на основните интереси на последното се намира в първата държава членка.
2. Регламент № 1346/2000 трябва да се тълкува в смисъл, че когато за дружество, чието седалище според устройствения акт е разположено на територията на държава членка, е направено искане, с което се цели разпростиране по